

Frälsarkransen: Fördjupningen, 6. Mer om jorden

Bidrag från Martin Lönnebo
Senast uppdaterad 2010-05-25

I Frälsarkransen finns ingen särskild pärla för jorden, denna vitblåa himmelsjuvel, livets varma barnkammare i ett livsfientligt universum, Guds särskilda gåva till oss livsvarelser är den. Jag tänkte när jag band den första kransen: Det behövs inte någon särskild pärla för jorden, för den rör vid alla pärlorna och ropar: Glöm inte mig. Den rör vid den gyllene, du Gud har skapat mig, v den pärlemorglänsande, av jordens stoft är du formad, vid alla pärlorna i Kristi efterföljelse, och Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss. De avlånga pärlorna ber i tystnad med jordens tystnad. Det är som om Frälsarkransen vore virad runt jorden. Den är en bönekrans för jorden och alla dess bebyggare.

När du, som är barn av jorden och den stjärnströdda himlen, nästa gång tänker fatta Frälsarkransen, kan du väl ge jorden en tacksamhetens bön: Tack, Gud, för Moder jord och Broder sol, tack för min lekande Syster vind och svalkande Syster vatten, tack för värmande Syster eld och mörka Broder död, som en dag kör mig hem i sin mörklagda vagn.

När du så griper om den gyllene pärlan, så kan du tänka i ditt hjärta: I dig Gud är allt inneslutet, ty av dig, genom dig och till dig är ju allting. Denna gyllene pärla innesluter, förutom din osynliga närvaro, universums alla stjärnor, gasmoln, de ofattbara tomrummen, solen, månen och jorden, med dess land, vatten och vindar, och alla dessa levande varelser, de utan hörbart språk eller de endast pipande eller rytande och till slut människan, hon som sjuk, trött och plågad av tvivel ändå kan sjunga sköna lovsånger till din ära.

Till din ära vill även jag fortsätta att sjunga så länge jag lever, men i detta ögonblick är mitt sinne fyllt av smärta, och jag vill därför fram en jordens litania till dig, alltings Skapare och Uppehållare:

Inte har du hjärta Gud, att överge dina barn,

inte kan du, som är Barmhärtigheten, tillsluta dina öron

för skapelsens suckan efter förlossningen.

Till dig bär vi alla de ordlösas sorg och smärta, och alla de med ord och röster.

O Gud, överge inte jordens lidande varelser. Förbarma dig över de av oss förnedrade,

de förslavade, pinade, nyttjade, glömda. Förbarma dig även över bödeln och den tanklöse. Inte har du Gud hjärta att överge dina barn, inte kan du glömma den blå planeten,

ditt lidandes och din kärleks barn.

Inte kan du stänga dina öron för vindens klagan i de döende trädens grenar.

Inte kan du stänga dina öron för fiskarnas litania som de ber med uppåtvända vita bukar.

Inte kan du överge detta storverk innan det är fullbordat.

En förnyad jord väntar vi oss efter ditt löfte.